

Milá vodo řeky Odry!

Předem mého dopisu Tě srdečně zdravím a úvodem bych chtěl poznamenat, že Ti chci sdělit, jak si Tě vážím. Začnu trošičku zeširoka.

Jsi voda jedné s největších moravských řek a jako taková patříš do obrovské rodiny všech vod světa. Všech vod, počínaje malou lesní bystřinou až po širé vody nekonečných oceánů. Jako voda dáváš život, sílu, energii, radost i trápení. Jsi slaná i sladká, horká i ledová, průzračná i zakalená, prostě taková jakou Tě známe.

Ty jako voda řeky Odry prameníš ve velikém lese kousek od obce Kozlovice ve vojenském prostoru Libavá. My lidé, protože si Tě vážíme, jsme Ti na Tvém pramenu postavili malou kapličku, aby Tě mohli všichni, kdo Tě chtějí najít, našli a podívali se, jak se rodí řeka. Tam jsi ještě malá, nesmělá a bojácná voda, která se vyhýbá každému kamínku. Každíčkým kouskem své cesty však sílíš a rosteš. Spojuješ se s dalšími vodami malých pramínků a potůčků a měníš se ve vodu malé říčky.

My lidé si okolo Tebe stavíme své domy, hospodářství, mlýny a pily, aby nám Tvá síla pomáhala. Protékáš malými městečky a vesnicemi, poli a lesy, až se na své pouti dostáváš na okraj města Studenky, kde začínáš korytem, které sis vytvořila, čarovat. Kroutíš se a zatáčíš, schováváš se a jinde zase vykukuješ z míst nečekaných a tak vytváříš neopakovatelné říční meandry a tuně. Od Studenky přes Jistebník až do Polanky jsme Tě mírně odklonili od Tvé cesty, postavili jsme Ti rybníky, které nám, Ty vodo, naplňuješ po okraj a pomáháš nám tvořit naše rybářské hospodářství.

Někdy nás taky potrápíš a to když zvedneš hladinu a opustíš své koryto. Jako bys nám připomínala, že jsi živel a ovládnou Tě nelze a musíme Tě jako takovou respektovat.

Svou cestou si vytvořila jedinečnou přírodní rezervaci Polaneckou nivu, která je vyhledávaná mnohými turisty a milovníky přírody. V řece, kterou Ty tvoříš, se koupeme, rybaříme, děti si s Tebou hrají při stavění kamenných hrází, sportovci bojují na lodích s Tvou silou a mnozí ve Tvém šumění hledají klid a pohodu. V rezervaci nedaleko od tvého toku se nachází tvá sestřička voda léčivá, která uložena hluboko pod zemí čeká, až ji dopravíme do nedalekých lázní, kde pomáhá léčit naše neduhy.

Opouštíš rezervaci. To už jsi dospělá velká voda měnící se v sebejistou řeku a pozvolna vtékáš do největšího města Moravskoslezského kraje, Ostravy. Třeba to ani nevíš, ale i tady nám znovu pomáháš. Chladíš věže tepelné elektrárny, pomáháš nám čistit ulice, zavlažovat pole a odplavuješ vše špatné a nečisté. Nakonec protečeš čističkami, které jsme Ti postavili, a tyto Tě vyčistí a rozjasní, aby ses na nás za tu práci nezlobila. V Ostravě se setkáš s ostatními vodami dvou velkých řek, s vodou řeky Opavice a Ostravice. Spojíš tak své vody z Oderských vrchů s vodami hor Jeseníků a Beskyd. Když opouštíš Ostravu, tak jsi voda mohutné suverénní řeky a míříš si to k další vodě a to vodě moře.

Tady by mohl můj dopis pro Tebe končit, ale neskončí, protože to je jen závěr Tvé cesty jako vody řeky Odry, ale začíná Tvůj jiný příběh. Teď už patříš ke všem vodám, které obepínají naši planetu. Můžeš se objevit jako voda tryskající z hlubin gejzíru, jako voda deště v letní bouři, jako sněhová lavina na úpatí hory, jako vodní pára v oblacích, nebo jako voda v mé sklenici, abys mi uhasila žízeň.

Mohl bych o Tobě napsat ještě mnoho řádků, ale ani tak by se vše vyjádřit nedalo, protože Tvůj příběh je nekonečný a Tvá cesta nemá cíl.

Proto Ti chci tímto dopisem poděkovat za to, že jsi, protože bez Tebe by nebylo nic. Lidé, zvířata, rostliny, život, svět. Díky Tobě, vodo, se naše planeta nazývaná modrá. Uvědomuji si Tvou důležitost, dívám se na Tebe s pokorou a těším se na každé setkání s Tebou.

Tvůj kamarád Dan

V Ostravě – Polance nad Odrou dne 25. března 2013

Daniel Korčák, 14 let

Základní škola Heleny Salichové

Heleny Salichové 816

725 25 Ostrava-Polanka nad Odrou